

[Tholstrup.]

men om de er korrekte. Tal er tal, og der er som regel altid en baggrund for sådanne tal. Vi fik ingen korrigering af tallet på, hvor mange motorkøretøjer der var kommet til. Det ærede medlem nævnte, at der var kommet 30 000 til i det sidste år. Der er kommet 50 000 til alene i første halvdel af dette år, og dertil kommer knallerterne. Der kører over 100 000 knallerter i dag, og tallet på dem er sandsynligvis forøget med 50 000 alene i år. Det viser, at der er baggrund for, at der sker flere ulykker; det må blive følgen, når der kommer så mange flere ud i færdslen, som ikke er søvede i at køre.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro sagde, at alle skal respektere trekanten. Ja, men det er jo det, de ikke gør, og det samme kan siges om en hastighedsgrænse, som alle skal respektere, 60 km eller 80 km, hvad man nu måtte fastsætte. De respekterer den ikke. (*Vagn Bro*: Det skal de lære!). Ja, men man har beviser for, at de ikke gjorde det før, og man har beviser for, at de ikke respekterer trekanten i dag, til trods for at den står ved hver hovedvej og minder dem om, at de skal passe på. Bestemmelserne om fri hastighed læser de kun den dag, de skal have kørekort. Altså, til trods for de hundrede daglige påmindelser overholder man ikke hovedvejsbestemmelserne. Det er uhenigtsmæssigt at fastsætte regler, som virker urimeligt; folk overholder dem ikke. Men der kunne være tale om at få anbragt disse skilte rigtigt, så de bedre kan ses. Her var der noget at gøre for politimestrene rundt omkring.

Det ærede medlem betvivlede min evne til at fremsætte betragtninger over færdselskulturens bedring. Det er det almene indtryk efter trafikken i København at dømme, at der bliver taget større hensyn til andre i færdslen; det er ikke noget, jeg selv har fundet på. Jeg har iagttaget det med mine egne øjne her i København, hvor jeg færdes mest, og har fået det bekræftet ved mange samtaler. Det kan godt være, at det samme ikke gør sig gældende i Køge, men så må vi håbe, at det ærede medlem, som har sin daglige gerning i Køge, får rettet lidt op på færdselskulturen der.

Efter det ærede medlem hr. Johs. Christiansens mening havde vi for vage stop-

regler. Det ærede medlem har ikke ret heri. Det, der er vagt, er selve skiltene, trekantterne igen. Undertiden er de anbragt mellem grenene på et træ, og de, der kører, har deres øjne rettet mod vejbanen. Det samme gælder cyklisterne, som tit kører ud for den røde trekant, fordi den ganske simpelt ikke ses. Det er færdselspolitiets eller justitsministeriets forskellige hjælpere eller politimestrene, eller hvem ved jeg, der er skyld i, at skiltene er anbragt så dårligt og så forkert. Hvis dette bliver rettet, vil ulykernes antal gå betydeligt ned. Der skal altså ikke opsættes nye skilte, som koster mange tusinde kroner, det gælder bare om at få anbragt de forhåndenværende skilte lidt længere nede.

Jeg deler den højtærede justitsministers rigtige betragtninger om, at stop ikke altid er heldigt, hvor der ikke er dækket for ud-sigten; tværtimod, den glidende trafik er langt bedre end stop og igangsættelse, hvis dette kan undgås. Det er rigtigt, at man ikke kan få sådanne skilte respekteret; hvis lovens bestemmelser opfattes som urimelige, vil de blive overtrådt. Det er vor pligt at gennemføre rimelige love. Lovene gives for folket, og de skal være i overensstemmelse med folks retsbevidsthed, og det vil igen sige rimelige. Det er en sund betragtning, og jeg glæder mig over, at den højtærede justitsminister deler den.

Spørgsmålet om, hvor knallerterne skulle køre, blev lige nævnt. Jeg holder på, at knallerterne skal køre på cyklestierne, når de kører med samme fart som cyklerne, og her er jeg åbenbart i overensstemmelse med det ærede medlem hr. A. C. Normann, der holder på, at de, der har samme fart, bør følges. De knallerter, der vil køre stærkt, må køre på gaden, hvorved man efter min mening har løst spørgsmålet på en fornuftig måde.

Den højtærede minister omtalte min modvilje mod, at jurister og politifolk udfærdigede lovene. Ja, jeg har det indtryk, at det for disse mennesker ofte gælder om først og fremmest at gøre lovene let anvendelige for domstolene i tilfælde af konflikter, medens jeg mener, at hovedvægten må lægges på at udforme lovene med henblik på alle dem, der ikke kommer for domstolene.